

1813

25. Jan. 1890: Eneſte Beh. af Indſtill. ang. Valgenes Godtjendelſe.

1814

det kunde tænkes, at denne Optræden fra Valgbesthyrelſens Side, ſom paatales, kunde have haft Indflydelse paa Valget. Jeg ſiger ikke, at den har haft det i dette Tilfælde, men Klagen angaar et Forhold, der er af den Beſtaffenhed, at Thinget abſolut maa tage Henſyn til Klagen.

Berg: Naar vi 3 eller 4 Dage efter et Valg give os til at godtjende Valgbrevene, naaget Valgloven ved ſin Beſtemmelse om Indſendelse af Udſtrifter af Valgbøgerne forudſætter, at der ſom Regel vil hengaa 8 Dage, forinden dette kan ſte, ſhulle vi være noget varſomme med Henſyn til de Anhydninger og Henſtillinger, der indkomme i Anledning af et Valg, og ikke ſtrag afviſe dem, thi Tiden — dette være ſagt ganſte i Almindelighed og ikke med Henſynet paa det her foreliggende Spørgſmaal — er jo for de Paagjældende ſaa knap, at den, der ønsker at fremſætte en Klage, formulere et beſtemt Klagepunkt, ikke godt ſtrag kan have dette færdigt, men ofte maa indſtrænke ſig til alene at anføre, hvilke Uregelmæſſigheder han er miſfornøiet med ved og i Anledning af det vedkommende Valg. Men ſelv om denne Undſkyldning ikke gjaldt for den vedkommende Klager — jeg tænker mig det Landet over — ſaa gjælder det abſolut, at den Enkelte, der ſaaledes ſtriver angaaende Forholdene ved et foregaaet Valg, uden at ſætte dette i Klageform, ved denne Henvendelſe til Folkethinget godt kan bringe dette til Erkjendelse af, at det, ſom han maatte ikke ſelv anſer for tilſtrækkelig Grund til en poſitiv Klage, dog i Virkeligheden er fuldt tilſtrækkelig til at begrunde en nærmere Underſøgelse og Overbetelſe. Dette er Et. Jeg betragter alſaa den foreliggende Skrivelse ſom enſbetydende med, at der foreligger en Klage angaaende Valget. Der ſtaar nemlig ikke: „angaaende Godtjendelſen af de Valg, hvorover der ikke foreligger Klage“, men der ſtaar: „angaaende de Valg, hvorover der ikke foreligger Klage“; det er alſaa Klager i Anledning af Valget, der tales om, og der behøver ikke at være rettet nogen beſtemt Indſigelse mod Valgets Godtjendelſe. Jeg mener derfor, at den Skrivelse, der her foreligger, maa ſættes i Klaffe med Klager over Valget. Hvad

det Andet angaar, at det ſhulde øve nogen Indflydelse, om den paagjældende Afdeling er enig, ſaa er det abſolut ikke rigtigt, ikke blot efter den Tankegang, der ledede til denne Forandring i Forretningsordenen, men heller ikke kan jeg finde det foreneligt med ſelve Ordene, thi de to Ting forlanges, enten at der ikke foreligger nogen Klage, eller at den paagjældende Afdeling er enig. Derſom man nemlig ſætter, at det ene Tilfælde var nok, at den paagjældende Afdeling var enig, kunde det ſte, at en Afdeling gjorde Indſtilling om Valg, idet den bortſaa fra Klagemaal, ſom den ikke tillagde ſærlig Vægt, og ſaaledes afgjorde den i første Klaffe, medens man i en anden Afdeling, hvor der var Uenighed, kunde ſaae alle de Valg henviſte til anden Klaffe, over hvilke der forelaa Klager, der langſtraa være ſaa graverende. Dette giver netop Anledning til de Spring i Afſtemningen, ſom kunne foregaa ved Valgbrevenes Prøvelſe, og ſom jeg har en Følelſe af navnlig fandt Sted ved ſidſte Valg. En Afdeling indſtiller Valg til Godtjendelſe, maatte endogſaa enſtemmig, om hvilke der foreligger mere indgaaende Klager eller Anmodninger i Retning af en nøiagtig Underſøgelse end andre, med Henſyn til hvilke Afdelingen forlanger Udſættelſe, og det er netop denne Uenſkærtethed, der er ſøgt hævet, abſolut hævet ved dette Stykkes ſidſte Punktum, at alle de Valg, der er Noget at ſige om, gaa i anden Klaffe. Det Hele har ſlet ikke Andet at ſige end, at vi nu rolig lade dette Valg gaa til anden Klaffe, og ſaa naar vi komme til denne anden Klaffe, efter at have hørt de 4 Ordſpørere, ſtrag godtjende de Valg, hvorover der foreligger ſaadanne direkte eller indirekte Indſigelser, ſom vi ikke tillægge nogen Betydning. Det behøver jo ikke at have nogen videre Udſættelſe af Valgets Godtjendelſe til Følge. Mine Bemærkninger ſigte navnlig paa Fremtiden, idet vi, naar vi nu ſtaa overfor den første Benyttelſe af Forretningsordenens nye Beſtemmelse, maa ſøge at være enige om en beſtemt Fremgangsmaade. Her kan maatte være Tale om en Udſættelſe paa en Time, naar vi afgjøre Sagen ſaaledes; en virkelig Udſættelſe af Godtjendelſen af dette Valg kan der ikke være Tale om. Det er alſaa en Redegjørelſe af Forholdet for Fremtidens Styld, der maa finde Sted.